

УДК : 378.147:796.5:338.48:364-78

DOI: <https://doi.org/10.33216/2220-6310-2020-94-1-161-170>

МОДЕЛЬ ФОРМУВАННЯ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ З ТУРИЗМОЗНАВСТВА ДО ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У СФЕРІ СОЦІАЛЬНОГО ТУРИЗМУ

Д. А. Люта

ORCID 0000-0003-1266-9812

У статті порушено питання про модель формування готовності майбутніх фахівців з туризмознавства до професійної діяльності у сфері соціального туризму. Означено науковців, які присвятили свої наукові праці та дослідження проблемі формування готовності майбутніх фахівців до професійної діяльності, а саме: В. В. Краєвський, В. К. Лукашевич, І. А. Коновалова, С. М. Вишнякова, В. С. Безрукова, С. У. Гончаренко та інші. Розкрито сутність понять: «формування», «модель», «модельовання», які є одними із базових у дослідженні формування готовності майбутніх фахівців з туризмознавства до професійної діяльності у сфері соціального туризму. Охарактеризовано модель підготовки спеціаліста до професійної діяльності на прикладі моделі О. Карпенко. Наведено приклад авторської структурної моделі формування готовності майбутніх фахівців з туризмознавства до професійної діяльності у сфері соціального туризму та розкрито її сутність. Визначено модулі, з яких складається модель формування готовності майбутніх фахівців з туризмознавства до професійної діяльності у сфері соціального туризму, а саме: цільовий модуль, методологічний модуль, технологічний модуль та результативний модуль. Обґрунтовано сутність кожного із виділених модулів, а також визначено мету моделі та відповідно до мети виділені завдання моделі. Особливу увагу приділено характеристичні методологічних підходів, які було виявлено виходячи з поставлених завдань моделі. Зазначені методологічні підходи дали змогу визначити методологічні принципи. Виходячи з усього вище сказаного, зроблені висновки.

Ключові слова: формування, модель, модельовання, готовність, майбутні фахівці, соціальна сфера.

Постановка проблеми. Головна мета діяльності туристичної галузі XXI століття – це створення сприятливого економічного та організаційно-правового середовища, формування конкурентоспроможного ринку

туристичних послуг на засадах ефективного застосування історико-культурного та природного потенціалу України для задоволення потреб суспільства.

Це є причиною зміни характеру професійної діяльності. Змінюється її структура, зміст, принципи, технічна база та організаційні форми і, як результат, умови й вимоги щодо професійної підготовки спеціалістів у сфері соціального туризму. Туристична індустрія постійно вдосконалюється, у зв'язку з чим виникає попит на висококомпетентних фахівців, котрі зобов'язані забезпечити належне практичне та теоретичне підґрунтя для розвитку цієї галузі.

Для вдалого виконання всіх завдань щодо обслуговування соціальних верств населення спеціалістам сфери туризму потрібно опанувати певні професійні навички та постійно їх вдосконалювати.

Аналіз актуальних досліджень. Численні наукові роботи та наукові дослідження присвячені вивченню формування готовності майбутніх фахівців. Цю тему розкривають в своїх працях такі вчені: В. Краєвський, В. Лукашевич, І. Коновалова, С. Вишнякова, О. Карпенко, В. Безрукова, С. Гончаренко. Важливою складовою у вивченні готовності майбутніх фахівців є методологічні підходи, а саме системний підхід, особистісно-орієнтований підхід і діяльнісний підхід. Системний підхід активно досліджувався такими науковцями, як В. Кузьмін, Є. Юдін, П. Анохін, К. Судаков, А. Бодальов, Є. Климов, А. Леонт'єв та іншими. Особистісно-орієнтований підхід вивчали І. А. Зязюн, Д. Г. Левітес, А. В. Петровський, В. В. Серіков, І. С. Якиманська та інші. Діяльнісний підхід досліджували вчені: В. В. Давидов, О. М. Леонт'єв, Є. В. Бондаревська, Л. С. Виготський, С. Л. Рубінштейн, Н. Є. Шуркова та інші.

Відсутність гарно підготовлених спеціалістів, котрі б могли використовувати набуті теоретичні знання на практиці – це одна з найбільших проблем сфери соціального туризму. Безумовно, що лише спеціаліст з достатнім рівнем готовності може бути конкурентоспроможним на ринку соціального туризму, який буде в змозі активно працювати й постійно самовдосконалюватись.

Мета статті – визначити модель формування готовності майбутніх фахівців з туризмознавства до професійної діяльності у сфері соціального туризму

Виклад основного матеріалу. У професійній педагогіці під поняттям «формування» розуміють процес становлення людини як соціальної істоти під впливом усіх факторів: природних, економічних, соціальних, культурних, екологічних, політичних, ідеологічних, психологічних тощо (Казарницькова, 2009).

Особа, яка вирішила трудитись у сфері соціального туризму, стати спеціалістом і присвятити себе розвитку в цій галузі, зобов'язана пройти ряд етапів формування готовності до професійної діяльності. Кожен із цих етапів – це певний ступінь підготовки, який потребує оволодіння необхідним діапазоном знань, умінь, навичок, особистісних професійних якостей.

З огляду на вищевикладене слід зазначити, що пріоритетним завданням вищих педагогічних навчальних закладів є вдосконалення змісту освіти й організації навчально-виховного процесу підготовки майбутніх фахівців з туризмознавства до подальшої професійної діяльності, створення умов для розвитку їх педагогічної майстерності. Кожний педагогічний вищий навчальний заклад, створюючи оптимальні моделі теоретичної та практичної підготовки майбутніх фахівців з туризмознавства, повинен звернути увагу на:

- перегляд змісту навчальних дисциплін з метою спрямування їх тем на формування необхідних професійних умінь, креативного мислення в майбутніх фахівцях з туризмознавства;

- створення принципово нового методичного забезпечення, що сприятиме розкриттю творчого потенціалу студентів;

- можливість упровадження в процес підготовки різноманітних видів навчальної діяльності.

Будуючи модель формування готовності майбутніх фахівців з туризмознавства, не слід забувати, про неперервний розвиток і постійне вдосконалення соціальних процесів у суспільстві відображаються на вимогах до професійної підготовки фахівця, тому вона повинна орієнтуватися як на традиційні методи педагогіки, так і на сучасні педагогічні інновації. Сучасною інновацією в процесі підготовки майбутніх фахівців з туризмознавства є створення умов для формування в них готовності до професійної діяльності в сфері соціального туризму.

Слід зазначити, що процес моделювання спрямовано на реалізацію вищими навчальними закладами важливого соціального замовлення – підготовку фахівця з туризмознавства, який здатен виконувати професійну діяльність у сфері соціального туризму.

Насамперед розглянемо сутність таких понять, як «модель» і «моделювання».

Як зазначив у своїх дослідженнях В. Н. Платонов (1984), «ці поняття давно ввійшли в теорію і практику педагогічної науки, а моделювання як науково-практичний метод широко використовується в теорії і практиці фізичного виховання» (с. 361). Науковець характеризує процес моделювання як одну з категорій пізнання, на якій базується будь-який метод наукового дослідження, як теоретичний, так і практичний, а також

вказує, що моделювання – це процес побудови, вивчення і використання моделей для визначення й уточнення характеристик оптимізації будь-якого процесу (Там само, с. 361).

Виділяють багато визначень поняття «моделювання».

У Філософському енциклопедичному словнику (1983) воно визначається як «відтворення характеристик деякого об'єкта на іншому об'єкті, спеціально створеному для їх вивчення» (с. 106). З точки зору психології, моделювання розглядається як метод дослідження, який передбачає побудову деякого зразка, аналога або моделі процесу, який вивчається, і подальшого дослідження відповідного процесу за допомогою створеної його моделі (Немов, 2009, с. 215). У Словнику професійної освіти поняття моделювання професійної діяльності розкривається як «виявлення типових задач у ході навчального процесу, трансформація їх у навчально-виробничі задачі, вибір форм організації навчального процесу та методів навчання» (Вишнякова, 1999, с. 170). Великий тлумачний словник сучасної української мови (1995) дає визначення цього поняття як «дослідження яких-небудь об'єктів, явищ, процесів шляхом побудови і вивчення їх моделей» (с. 683).

В. В. Краєвський (2003) зазначає, що «моделювання в педагогічній діяльності є відображенням існуючої педагогічної системи у спеціально створеному об'єкті, еталоном і інструментом для досягнення мети» (с. 101). В. К. Лукашевич (1983) трактує поняття моделювання як «універсальний метод пізнання, який застосовується практично у всіх видах діяльності, а його універсальність виражається, перш за все, у доцільності та ефективності використання на всіх стадіях процесу діяльності (стадії ціле покладання, вивчення об'єкта, вибору засобів і дій, реалізації наміченої мети та оцінювання досягнутого результату)» (с. 118).

Тепер можемо зупинитись на тлумаченні поняття «модель».

Як зазначає І. А. Коновалова (2001), «модель – це система об'єктів або знаків, що відтворює деякі суттєві властивості системи оригіналу; аналог певного фрагмента природної чи соціальної реальності» (с. 76). За тлумаченням С. М. Вишнякової (1999), «модель освіти – схематичне зображення освітньої практики в цілому або окремих її фрагментів. Моделі навчання розділяються на такі види: описові, які висвітлюють основний зміст і структуру, основні елементи освітньої практики; функціональні, які відображають систему освіти та її зв'язки із соціальним середовищем; прогностичні, які показують теоретично аргументований стан освітньої практики в майбутньому» (с. 172). За Енциклопедією професійної освіти (2008), «модель – це уявлювана або матеріально реалізована система, яка відображає або відтворює об'єкт дослідження і здатна замінити його так, що її вивчення дає нову інформацію про цей об'єкт» (с. 78).

О. Карпенко (2007) зазначив, що «модель спеціаліста соціальної сфери ґрунтується на основі таких аспектів діяльності: функціонального; особистісного; предметного, або змістового» (с. 154). «Модель професійної підготовки студентів до роботи у соціальній сфері містить такі компоненти: мета, завдання, зміст, організаційно-методичне управління підготовкою, виокремлено систему критеріїв та показників готовності студентів до роботи у соціальній сфері за певними рівнями й визначено чотири етапи у процесі професійної підготовки соціальних працівників до роботи у соціальній сфері: адаптивно-озноймлювальний (спрямовано на розвиток соціально-професійної сензитивності студентів, через поступове ознайомлення студентів з майбутньою професією у нетрадиційних формах занять); пошуково-інформаційний (забезпечує розвиток соціально-професійної перцепції через запровадження імітаційно-ігрових форм занять, виконання функцій волонтерів, запровадження різноманітних тренінгів тощо); практично-моделювальний (сприяє розвитку у студентів широкого спектру соціально-професійної сприйнятливості), аналітико-узагальнювальний (передбачає розвиток соціально-професійного мислення та функціональної самоорганізації через активне включення студентів у наукову роботу)» (Карпенко, 2007, с. 171).

Аналізуючи та узагальнюючи результати наукових досліджень, розроблено авторську структурну модель формування готовності майбутніх фахівців з туризмознавства до професійної діяльності у сфері соціального туризму.

Ця модель складається із чотирьох модулів, а саме:

- Цільовий модуль (визначення мети та завдань);
- Методологічний модуль (визначення методологічних підходів та принципів);
- Технологічний модуль (визначення педагогічних умов та аналіз організаційного забезпечення);
- Результативний модуль (визначення критеріїв та рівнів результату).

Сутність цільового модуля структурної моделі полягає у визначенні мети та завдань формування готовності майбутніх фахівців з туризмознавства до професійної діяльності у сфері соціального туризму.

На думку В. С. Безрукової (2008), «мета – це ідеальне передбачення результатів діяльності, яке випереджає відображення подій у свідомості людини, початкова та кінцева сходинка управління, яка передбачає результат взаємодії педагогів та учнів у формі узагальнених уявних утворень, відповідно з якими потім відбираються та співвідносяться між собою всі інші компоненти педагогічного процесу» (с. 34).

Отже, метою моделі є формування готовності майбутніх фахівців з туризмознавства до професійної діяльності у сфері туризму.

Виходячи з поставленої мети, виділено такі завдання:

- формування мотивацій та інтересів студентів;
- формування знань щодо професійної діяльності;
- формування вмінь і навичок щодо професійної діяльності.

Методологічний модуль структурної моделі включає в себе методологічні підходи та методологічні принципи. Виходячи з поставлених завдань, можна виокремити наступні методологічні підходи:

- системний;
- особистісно-орієнтований;
- діяльнісний;
- інтерактивний.

Зазначені методологічні підходи дають змогу визначити такі методологічні принципи:

- принцип систематичності;
- принцип послідовності;
- принцип науковості;
- принцип інтерактивності;
- принцип свідомості та творчої активності.

Одним із найпопулярніших методологічних підходів, які використовуються у педагогічних дослідженнях, є системний підхід. Його сутність полягає у вивченні об'єкту як цілісного, але такого, який складається із різноманітних взаємопов'язаних елементів.

Провідний вітчизняний учений-методолог С. У. Гончаренко (2008) під системним підходом розуміє «напрямок у спеціальній методології науки, завданням якої є розробка методів дослідження й конструювання складних за організацією об'єктів як систем. Системний підхід у педагогіці спрямований на розкриття цілісності педагогічних об'єктів, виявлення в них різноманітних типів зв'язків та зведення їх в єдину теоретичну картину. Наприклад, як систему можна розглядати будь-яку пізнавальну діяльність, а її складовими є сам суб'єкт пізнання (особистість), процес пізнання, продукт пізнання, мета пізнання, умови, в яких вона перебуває тощо» (с. 305).

Системний підхід являє собою аналіз та вивчення процесу формування готовності майбутніх фахівців з туризмознавства до професійної діяльності у сфері соціального туризму, дає можливість визначити педагогічні умови їх професійних умінь і навичок, а також виявити основні форми, методи та засоби реалізації цього процесу.

Особистісно-орієнтований підхід передбачає побудову навчального процесу з урахуванням індивідуальних особливостей учнів і розвиток їх самостійності у визначенні навчальних цілей і способів їх реалізації.

Вагомим з позиції особистісно-орієнтованого підходу є розуміння того, що формування готовності майбутніх фахівців з туризмознавства до професійної діяльності у сфері соціального туризму має передбачати, в першу чергу, самостійну активність студентів, орієнтацію на їх самоосвіту, саморозвиток і самовдосконалення.

Діяльнісний підхід передбачає орієнтацію на розвиток творчого потенціалу особистості, враховуючи індивідуальні особливості кожного студента завдяки їх включенню в діяльність, яка сприяє самореалізації та особистісному зростанню (Парубочан, 2009, с. 188).

Діяльнісний підхід є сукупністю певних освітніх технологій та методичних прийомів. На базі діяльнісного підходу створюються різноманітні системи навчання із власними прийомами, технологіями та особливостями.

Сутністю інтерактивного підходу є певний вид діяльності, який пов'язаний з вивченням нового навчального матеріалу за допомогою інтерактивних засобів, наприклад творче завдання, навчальні ігри, робота в парах та інше.

Отже, виходячи з усього вище сказаного, можемо зробити **висновок**, що модель формування готовності майбутніх фахівців з туризмознавства до професійної діяльності у сфері соціального туризму є важливою складовою у підготовці спеціалістів, тому дана тема є актуальною для сучасних досліджень.

Література

1. Казарницькова Я. Л. Процес формування професійної компетентності та працездатності майбутнього фахівця туристичної індустрії. *Вісник Луганського національного університету ім. Тараса Шевченка*. Серія: Педагогічні науки. 2009. №10 (173). С. 67-74.
2. Платонов К. К. Краткий словарь системы психологических понятий: учеб. пособие для учеб. заведений профтехобразования. 2-е изд., перераб. и доп. Москва : Высш. шк., 1984. 174 с.
3. Великий тлумачний словник сучасної української мови / голов. ред. В. Т. Бусел. Київ : Перун, 1995. 1728 с.
4. Философский энциклопедический словарь / гл. ред. Л. Ф. Ильичев и др. Москва : Советская энциклопедия, 1983. 840 с.
5. Немов Р. С. Психологический словарь. М. : ВЛАДОС, 2009. 560 с.
6. Вишнякова С. М. Профессиональное образование: словарь. Ключевые понятия, термины, актуальная лексика Москва : НМЦСПО, 1999. 538 с.

7. Краевский В. В. Общие основы педагогики: учебник. Москва : Академия, 2003. 256 с.
8. Лукашевич В. К. Модели и метод моделирования в человеческой деятельности. Минск : Наука и техника, 1983. 120 с.
9. Коновалова И. А. Моделирование процесса становление культуры здоровья будущих педагогов по физической культуре. *Теория и практика физической культуры*. 2001. № 2. С. 10-13.
10. Енциклопедія освіти. голов. ред. В. Г. Кремень ; Акад. пед. наук України. Київ : Юрінком Інтер, 2008. 1040 с.
11. Карпенко О. Г. Професійна підготовка соціальних працівників в умовах університетської освіти: науково-методичний та організаційно-технологічний аспекти : монографія / за ред. С. Я. Харченко. Дрогобич : Коло, 2007. 374 с.
12. Пазенок В. С. Туризмология: концептуальні засади теорії туризму. Науково-навчальне видання. Київ : КУТЕП, 2008. 825 с.
13. Пазенок В. С. Філософія: навч. посіб. Київ : Академвидав, 2008. 280 с.
14. Парубочан В. Кризовий барометр від UN WTO. *Український туризм*. 2009. № 5. С. 98-101.

References

1. Kazarnytskova, Ya. L. (2009). Protsees formuvannia profesiinoi kompetentnosti ta pratsezdatnosti maibutnoho fakhivtsia turystychnoi industrii [The process of formation of professional competence and efficiency of the future specialist of the tourism industry]. *Visnyk Luhanskoho natsionalnoho universytetu im. Tarasa Shevchenka*. Serii: Pedagogichni nauky, 10 (173), 67-74 (ukr).
2. Platonov, K. K. (1984). *Kratkiy slovar' sistemy psikhologicheskikh ponyatiy*: ucheb. posobie dlya ucheb. zavedeniy proftekhobrazovaniya [Brief dictionary of the system of psychological concepts: textbook allowance for vocational education institutions], 174. 2-d ed., pererab. i dop. Moscow: Vyssh. shk. (rus).
3. Busel V. T. (Ed.) (1995). *Velykiy tлумachnyi slovnyk suchasnoi ukrainnoi movy* [Large explanatory dictionary of the modern Ukrainian language], 1728. Kyiv: Perun (ukr).
4. Il'ichev, L. F. et al. (Ed.) (1983). *Filosofskiy entsiklopedicheskiy slovar'* [Philosophical encyclopedic dictionary], 840. Moscow: Sovetskaya entsiklopediya (rus).
5. Nemov, R. S. (2009). *Psikhologicheskii slovar'* [Psychological dictionary], 560. Moscow: VLADOS (rus).
6. Vishnyakova, S. M. (1999). *Professional'noe obrazovanie: slovar'. Klyuchevye ponyatiya, terminy, aktual'naya leksika* [Professional education: dictionary. Key concepts, terms, relevant vocabulary], 538. Moscow: NMTsSPO (rus).
7. Kraevskiy, V. V. (2003). *Obshchie osnovy pedagogiki: uchebnik* [General Fundamentals of Pedagogy: textbook], 256. Moscow: Akademiya (rus).
8. Lukashevich, V. K. (1983). *Modeli i metod modelirovaniya v chelovecheskoj deyatel'nosti* [Models and modeling method in human activity], 120. Minsk: Nauka i tekhnika (rus).

9. Konovalova, I. A. (2001). *Modelirovanie protsessa stanovlenie kul'tury zdorov'ya budushchikh pedagogov po fizicheskoy kul'ture [Modeling the process of developing the health culture of future teachers in physical education]. Teoriya i praktika fizicheskoy kul'tury*, 2, 10-13 (rus).
10. Kremen, V. H. (Ed.) (2008). *Entsyklopediia osvity [Encyclopedia of Education]*. Academy of Education Sciences of Ukraine, 1040. Kyiv: Yurinkom Inter (ukr).
11. Karpenko, O. H. (2007). *Profesiina pidhotovka sotsialnykh pratsivnykiv v umovakh universytetskoï osvity: naukovo-metodychnyi ta orhanizatsiino-tekhnologichnyi aspekty: monohrafiia [Professional training of social workers in the conditions of university education: scientific-methodical and organizational-technological aspects: monograph]*, 374. S. Ya. Kharchenko (Ed.). Drohobych: Kolo (ukr).
12. Pazenok, V. S. (2008). *Turyzmolohiia: kontseptualni zasady teorii turyzmu [Tourism: conceptual foundations of tourism theory. Scientific and educational publication]*. Naukovo-navchalne vydannia, 825. Kyiv: KUTEP (ukr).
13. Pazenok, V. S. (2008). *Filosofii: navch. posib. [Philosophy: textbook]*, 280. Kyiv: Akademydav (ukr).
14. Parubochan, V. (2009). Kryzovi barometr vid UN WTO [Crisis barometer from the UN WTO]. *Ukrainskyi turyzm*, 5, 98-101 (ukr).

МОДЕЛЬ ФОРМИРОВАНИЯ ГОТОВНОСТИ БУДУЩИХ СПЕЦИАЛИСТОВ ПО ТУРИЗМОВЕДЕНИЮ К ПРОФЕССИОНАЛЬНОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ В СФЕРЕ СОЦИАЛЬНОГО ТУРИЗМА

Д. А. Лютая

В статье затронуты вопросы о модели формирования готовности будущих специалистов по туризмоведению к профессиональной деятельности в сфере социального туризма. Отмечены ученые, посвятившие свои научные труды и исследования проблеме формирования готовности будущих специалистов к профессиональной деятельности, а именно: В. В. Краевский, В. К. Лукашевич, И. А. Коновалова, С. М. Вишнякова, В. С. Безрукова, С. У. Гончаренко и другие. Раскрыта сущность понятий: «формирование», «модель», «моделирование», которые являются одними из базовых в исследовании формирования готовности будущих специалистов по туризмоведению к профессиональной деятельности в сфере социального туризма. Охарактеризована модель подготовки специалиста к профессиональной деятельности на примере модели А. Карпенко. Приведен пример авторской структурной модели формирования готовности будущих специалистов по туризмоведению к профессиональной деятельности в сфере социального туризма и раскрыта ее сущность. Определены модули, из которых состоит модель формирования готовности будущих специалистов по туризмоведению к профессиональной деятельности в сфере социального туризма, а именно: целевой модуль, методологический модуль, технологический модуль и результативный модуль. Обоснованна сущность каждого из выделенных модулей, а также определены цели и задачи модели. Особое внимание уделено характеристике

методологических подходов, которые были обнаружены исходя из поставленных задач модели. Указанные методологические подходы позволили определить методологические принципы. Исходя из всего выше сказанного, сделаны выводы.

Ключевые слова: формирование, модель, моделирование, готовность, будущие специалисты, социальная сфера.

MODEL OF FORMATION OF READINESS OF FUTURE TOURISM SPECIALISTS FOR PROFESSIONAL ACTIVITY IN THE FIELD OF SOCIAL TOURISM

D. A. Liuta

The article raises the question of the model of formation of readiness of future specialists in tourism to professional activity in the field of social tourism. The following scientists have devoted their scientific works and research to the problem of forming the readiness of future specialists for professional activity: V. V. Kraevsky, V. K. Lukashevich, I. A. Konovalova, S. M. Vyshnyakova, V. S. Bezrukova, S. U. Goncharenko and others. The essence of the concepts: "formation", "model", "modeling", which are the basic ones in the study of the formation of the readiness of future specialists in tourism to professional activity in the field of social tourism. The model of specialist preparation for professional activity is described on the example of O. Karpenko's model. An example of the author's structural model of formation of readiness of future specialists in tourism for professional activity in the field of social tourism is given and its essence is revealed. The author gives definition to the modules of the model of formation of readiness of future specialists in tourism for professional activity in the field of social tourism. They include target module, methodological module, technological module, and effective module. The essence of each of the selected modules is substantiated, and also the purpose of the model is defined. Besides, the tasks of the model are allocated according to its purpose. Particular attention is paid to the characteristics of methodological approaches, which have been identified on the basis of the objectives of the model. These methodological approaches have made it possible to determine the methodological principles. The conclusions are drawn based on all of the above.

Key words: Formation, model, modeling, readiness, future specialists, social sphere.

Люта Дарина Анатоліївна – викладач кафедри туризму та готельно-ресторанної справи Запорізького національного університету (м. Запоріжжя, Україна). E-mail: lyutadaryna@ukr.net

Лютая Дарина Анатольевна – преподаватель кафедры туризма и отельно-ресторанного дела Запорожского национального университета (г. Запорожье, Украина). E-mail: lyutadaryna@ukr.net

Liuta Daryna Anatoliivna – Lecturer at the Department of Tourism and Hotel and Restaurant Affairs of Zaporizhzhia National University (Zaporizhzhia, Ukraine). E-mail: lyutadaryna@ukr.net